

Domslut

Vid en övergång, i den mening som avses i rådets direktiv 2001/23/EG av den 12 mars 2001 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av företag eller verksamheter, av ett företag som tillhör en koncern till ett företag utanför denna koncern, kan även det företag i koncernen i vilket arbetstagarna varit stadigvarande verksamma utan att vara knutna till detta företag genom ett anställningsavtal anses vara en "överlåtare" i den mening som avses i artikel 2.1 a i nämnda direktiv, även om det finns ett företag i koncernen som arbetstagarna varit knutna till genom ett anställningsavtal.

(¹) EUT C 220, 12.9.2009, s. 21.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 14 oktober 2010 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Halle — Tyskland) — Günter Fuß mot Stadt Halle

(Mål C-243/09) (¹)

(Socialpolitik — Skydd för arbetstagares hälsa och säkerhet — Direktiv 2003/88/EG — Arbetstidens förläggning — Brandmän anställda inom den offentliga sektorn — Utryckningstjänst — Artiklarna 6 b och 22.1 första stycket b — Begränsning av veckoarbetstiden — Vägran att utföra ett arbete som överskrider denna tid — Tvångsomplacering till en annan tjänst — Direkt effekt — Följder för de nationella domstolarna)

(2010/C 346/26)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Halle

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Günter Fuß

Motpart: Stadt Halle

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Verwaltungsgericht Halle — Tolkning av artikel 22.1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden (EUT L 299, s. 9) — Nationell lagstiftning som i strid med ovannämnda direktiv föreskriver en arbetstid för en sjudagarsperiod som överstiger 48 timmar för tjänstemän som arbetar vid utryckningstjänsten för professionella brandmän — Tvångsomplacering av en tjänsteman som inte accepterat arbetstiden till en tjänst på samma nivå i myndigheten — Begreppet skada

Domslut

Artikel 6 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden ska tolkas så, att den utgör hinder för en sådan nationell lagstiftning

som den i målet vid den nationella domstolen, enligt vilken det är tillåtet för en arbetsgivare inom den offentliga sektorn att tvångsomplacera en arbetstagare som är anställd som brandman vid utryckningstjänsten till en annan tjänst, med motiveringen att arbetstagaren begärt att begränsningen av den genomsnittliga veckoarbetstid som föreskrivs i bestämmelsen ska iakttas med avseende på den förstnämnda tjänsten. Den omständigheten att arbetstagaren inte tillfogas någon annan skada till följd av denna omplacering än den som följer av att nämnda artikel 6 b åsidosatts har ingen betydelse i detta sammanhang.

(¹) EUT C 233, 26.9.2009.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 21 oktober 2010 (begäran om förhandsavgörande från Cour constitutionnelle — Belgien) — Verkställighet av en europeisk arresteringsorder avseende I.B.

(Mål C-306/09) (¹)

(Polissamarbete och straffrättsligt samarbete — Rambeslut 2002/584/RIF — Europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna — Artikel 4 — Skäl till att verkställighet får vägras — Artikel 4.6 — Arresteringsorder för verkställighet av ett fängelsestraff — Artikel 5 — Garantier som ska lämnas av den utfärdande medlemsstaten — Artikel 5.1 — Utevarodom — Artikel 5.3 — Arresteringsorder för lagföring — Överlämnande villkorat av att den eftersökta personen återsänds till den verkställande medlemsstaten — Tillämpning av artikel 5.1 och 5.3 i kombination — Förenlighet)

(2010/C 346/27)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour constitutionnelle

Part i målet vid den nationella domstolen

I.B.

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Cour constitutionnelle (Belgien) — Tolkning av artiklarna 4.6 och 5.3 i rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (EGT L 190, s. 1) liksom artikel 6.2 i EU-fördraget — Skäl till att verkställighet av den europeiska arresteringsordern får vägras och garantier som ska lämnas av den utfärdande medlemsstaten — Möjlighet för den verkställande medlemsstaten att villkora överlämnandet till rättsliga myndigheter i den utfärdande medlemsstaten av en person som bor i den verkställande medlemsstaten, med att denna person, efter att ha hörts i den medlemsstat som har utfärdat arresteringsordern, ska återsändas till den verkställande medlemsstaten för att där avtjäna det fängelsestraff eller den frihetsberövande åtgärd som slutligt dömts ut i den utfärdande medlemsstaten — Särskilda omständigheter avseende